

317. Miért rettegsz?

1. Mi - ért ret - tegsz? Lásd, a ha - jónk Hű U -

runk ke - zé - ben van; Sze-ret min - ket jó Meg - tar-tónk,

És el - ve - zet biz - to - san Szent ha - zánk - ba,

szent ha - zánk - ba, Mit szer - zett ha - lá - lá - val.

2. Csak ne késsünk, siessünk már, Sátán kísért bennünket;
 Utunk vészes, viharos bár, Isten szava hív minket;
 Le kell tennünk, le kell tennünk Minden földi terhünket!

3. Azt a partot, hol kikötünk, Ismerjük az igéből,
És nem csalhat meg reményünk, Ha tanulunk Istentől;
Igyekezünk, igyekezünk, Amíg Jézushoz jutunk.
4. Úgy dobálnak a viharban A vad hullámok minket,
De a Megváltó velünk van, S nem érhet vész bennünket.
Hullám s vihar, hullám s vihar Szent szavára csendesül.
5. Bátran, hívek, majd a partot Elérjük s a vész elül.
Elsimulnak a hullámok, És a vihar csendesül.
Higgyünk Benne, higgyünk Benne, Aki hisz, az üdvözüli!

T 65

318. Jézusomat nem hagyom...

(Sz.228)

Jé - zu - so - mat nem ha - gyom, Mert Ő
Né - ki az - zal tar - to - zom, Vé - le

ér - tem ad - ta ma - gát; Ő a vi - lá -
jár - jam él - tem út - ját;

gos - szá - gom, Jé - zu - so - mat nem ha - gyom!